

New Chapter in Afghan Theatre

With Files from Pajhwok News Service
The Dramatic Arts Centre in Kabul University organized The Afghan National Theatre Festival this year. Featuring 49 plays staged in Kabul, Mazar-i Sharif, Kandahar, Herat, Jalalabad, Khost, Baghlan, Shiberghan, and Kunduz, the theatre productions told the stories of the effects of civil war. Some were optimistic and some pessimistic. Generally, authors and directors adopted realist and symbolic styles of presentation. Plays, generally based on dialogue used pantomime as well.

Performed in front of more than 6,000 people in 2003 in Kabul, the play 'In the Mirror' - a joint production between Exile Theatre (Afghan) and Bond Street Theatre (American) - was nominated the Best Production of the Festival.

'In the Mirror' utilized a unique, creative, and stylistic method that was physical, pictorial, and non-verbal. The play depicted violence and oppression under four different political regimes in the past two decades in Afghanistan. Each period was performed using a different genre. The cast used body movements, mime, dance, martial arts, and acrobatics to convey the content of the play. This style is more dynamic and stylistic rather than a narrative dialogue based play.

فصل نوین در تیاتر افغانستان

مرکز هنر های پوهنتون کابل در سال روان فیستوال ملی تیاتر افغانستان را سازماندهی نمود. در این فیستوال ۴۹ نمایشنامه در کابل، مزار شریف، کندهار، هرات، جلال آباد، خوست، بغلان، شبرغان و کندز به نمایش گذاشته شده که داستان های این نمایش نامه ها اثرات جنگ داخلی را منعکس میساخت. بعضی ها خوشبین و عده دیگر بدبین بودند. عموماً نویسندگان و دایرکتران شیوه ریالستیک و سمبولیک را در نمایشات شان به کار برده اند. نمایش نامه ها عمدتاً به دیالوگ و همچنان تغییر چهره متکی بود.

اجرای این نمایشنامه در محضر بیش از ۶۰۰۰ نفر در سال ۲۰۰۳ در کابل تحت عنوان "آئنه" یک محصول مشترک میان تیاتر خارجی "افغانستان" و تیاتر بانده ستریت "امریکا" از جمله بهترین محصولات این فیستوال خوانده شده است. در نمایشنامه آئنه میتود جداگانه، ابتکاری و سبک شناسی بکار برده شده که بصورت فزیک، تصویری و صامت اجراء گردید. این نمایشنامه تشدد و مظالم را در چهار رژیم مختلف سیاسی در دو دهه گذشته در افغانستان بازتاب نمود.

هر قسمت نمایشنامه با استفاده از افراد مختلف به نمایش گذاشته شد. این نمایشنامه شامل حرکات بدن، نمایشات خنده آور، رقص، هنر های رزمی و اکروباتیک بود. این شیوه نسبت به گوینده گی و نمایش، بسیار سمبولیک و متحرک میباشد.